

F. t. l. om fødevarer

nede til menneskeføde. Det er således ikke nødvendigt, at tilsynsmyndigheden fører bevis for, at varen f.eks. kan medføre en forgiftning inden et eventuelt påbud om, at varen ikke må håndteres, flyttes m.v.

Til § 4

Den foreslåede bestemmelse viderefører § 9, stk. 2, i den gældende fødevarerlov. I overensstemmelse med den foreslåede tilpasning af den gældende fødevarerlov, jf. de almindelige bemærkninger, medtages den gældende fødevarerlovs § 9, stk. 1, og § 11 ikke i forslaget, da bestemmelserne er en gennemførelse af Rådets direktiv 93/43/EØF af 14. juni 1993 om levnedsmiddelhygiejne (EF-Tidende nr. L 175 1993, s. 1) m.fl. Direktiverne om levnedsmiddelhygiejne ophæves og erstattes af kontrolforordningen med virkning fra 1. januar 2006, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/41/EF af 21. april 2004 om ophævelse af visse direktiver om levnedsmiddelhygiejne og sundhedsbetingelser for produktion og afsætning af visse animalske produkter til konsum og om ændring af Rådets direktiv 89/662/EØF og 92/118/EØF og Rådets afgørelse 95/408/EF (EF-Tidende nr. L 157 2004, s. 33), og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer, som er en del af resultatet af den omarbejdning og sammenkrivning af EF-retsforskrifter om fødevarerhygiejne, der har fundet sted.

Den foreslåede bestemmelse giver ministeren for familie- og forbrugeranliggender bemyndigelse til at fastsætte regler om hvilke forholdsregler, der skal overholdes for at undgå forurening af fødevarerne under tilberedning, opbevaring, transport, emballering, markedsføring m.v. Der tænkes f.eks. på krav til renholdelse af lokaler og transportmidler, tilrettelæggelse af arbejds gange, til udstyr og tilbehør, separat eller kølig opbevaring, nedkøling, varmebehandling, temperatur, vareudvalg og personlig hygiejne. Det Europæiske Fællesskab har i Rådets direktiv 93/43/EØF af 14. juni 1993 om levnedsmiddelhygiejne samt i en lang række produktspecifikke direktiver på det animalske område fastsat regler om hvilke krav til fødevarerhygiejne, der skal stilles til virksomheder, der behandler eller sælger fødevarer. Direktiverne indeholder krav til virksomhedernes indretning, til udstyr, opbevaringstemperaturer, egenkontrollsystemer m.m. Direktiverne giver kun på begrænsede områder mulighed for at fastsætte nationale regler.

I Rådets direktiv 93/43/EØF af 14. juni 1993 om levnedsmiddelhygiejne introduceres begrebet »retningslinier for god hygiejnepraksis«, de såkaldte

»branchekoder«. Branchekoderne udarbejdes af fødevaresektoren selv og kan bruges af virksomhederne som en hjælp til at overholde reglerne på området med hensyn til indretning af lokaler, udstyr, egenkontrol m.m. Det er frivilligt at udarbejde og at bruge branchekoder. Branchekoder vurderes af ministeren for familie- og forbrugeranliggender for at fastslå, om de er forenelige med reglerne på området. En række organisationer og virksomhedskæder har taget initiativ til at udarbejde branchekoder for deres virksomheder, som f.eks. supermarkeder, institutionskøkkener, mejerier, transportbranchen, detailfiskehandlere og restauranter.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 indeholder bemyndigelse for ministeren for familie- og forbrugeranliggender til at fastsætte regler om krav til personlig hygiejne og om helbreds kontrol for personer, som er beskæftiget med behandling, markedsføring eller kontrol af fødevarer. Der kan f.eks. stilles krav til personlig hygiejne som vask af hænder og underarme, beklædning som f.eks. pligt til at bære kittel, forklæde, hovedbeklædning og eventuelt skægbind. Med hensyn til helbreds kontrol kan der for eksempel stilles krav om indhentelse af lægeerklæring eller lignende. Den pågældende virksomhedstype er afgørende for hvilke krav, der skal stilles til personlig hygiejne og beklædning. Det vil sige, om der tilvirkes fødevarer og i givet fald hvilken type varer, eller om der blot håndteres færdigpakkede fødevarer.

Til § 5

Den foreslåede bestemmelse viderefører § 10, stk. 1, i den gældende fødevarerlov. Bestemmelsen giver ministeren for familie- og forbrugeranliggender mulighed for at fastsætte grænser for forureninger af enhver art i fødevarer, der udbydes til markedsføring. Der er tale om alle typer af forureninger både biologiske, fysiske og kemiske.

Rådets forordning (EØF) nr. 315/93 af 8 februar 1993 om fællesskabsprocedure for forurenende stoffer i levnedsmidler (EF-Tidende nr. L 37 1993, s. 1) har fastlagt forskriftkomiteprocedurer for vedtagelse af regler for forskellige forureninger i fødevarer som restprodukter fra produktion (herunder behandling af afgrøder og husdyr samt efter veterinærmedicinsk behandling), pakning, emballering, transport eller oplagring, eller som følge af forurening via miljøet. Regler om mikrobiologiske grænseværdier kan fastsættes efter en forskriftkomiteprocedure i henhold til Rådets direktiv 93/43/EØF af 14. juni 1993 om levnedsmiddelhygiejne.